

An abstract landscape illustration. The background is a light grey sky with a small orange sun in the upper right. Below the sky are grey, rounded mountain shapes. A large, bright white shape, possibly a moon or a large cloud, is positioned behind the mountains. In the foreground, there's a dark blue, almost black, area representing a field or a stage. On the left, a large red shape, possibly a hill or a stage element, slopes down. In the center of the dark area, there's a small white structure with a red pole and several thin red lines radiating upwards, resembling a stylized tree or a small building. The bottom of the image is dark blue with scattered small white and red dots, suggesting a night sky or a stage floor.

LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

SEZONA
2018
/2019

JERA IVANC
PO MOTIVIH
A. DE SAINT-
EXUPÉRYJA
MALI PRINC

Pesem o ljubezni

LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

IN

GRADSKO
KAZALIŠTE LUTAKA
RIJEKA (HRVAŠKA)

MALI ODER LGL

PREMIERA 17. JANUAR 2019

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

PREMIERA 29. JANUAR 2019

GRADSKO KAZALIŠTE LUTAKA

RIJEKA, HRVAŠKA

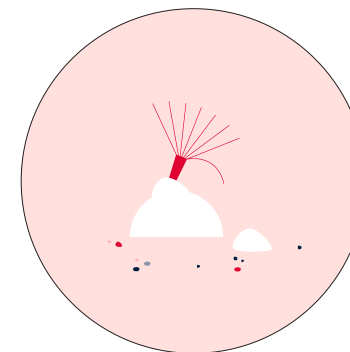
SEZONA 2018/2019

12+

70 LET
LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

Prosim,
igraj se
z mano.

Ne pride daleč,
kdor gre
naravnost.

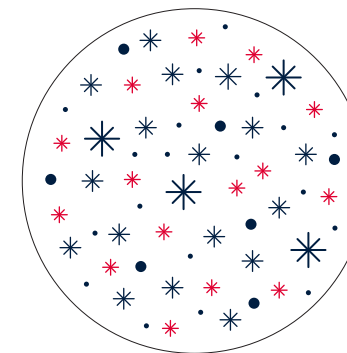
Ne odhajaj ...

Lepo dišiš.

Vrtnica sem.

A se
objameva?

Imaš čas?

Zdaj si
lahko ogledava
sončni zahod.

70 LET
LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

JERA IVANC
PO MOTIVIH
ANTOINA
DE SAINT-
EXUPÉRYJA
MALI PRINC

Pesem o ljubezni

Režiserka **Yulia Roschina**
Dramaturginja **Staša Prah**
Scenografka in kostumografka **Vasilija Fišer**
Avtorica glasbe, zvočnih efektov
in video projekcij **Mateja Starič**
Koreografka **Magdalena Reiter**
Lektorica **Metka Damjan**
Oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**
Prevajalka izvedbenega besedila v hrvaški jezik
Magdalena Lupi Alvir
Svetovalec za odrski govor (hrvaški jezik) **Damir Orlić**

IGRATA

Zala Ana Štiglic *Lutkovno gledališče Ljubljana*
Tilen Kožamelj *Gradsko kazalište lutaka Rijeka*

Vodje predstave in oblikovalci zvoka

Luka Bernetič in Erik Krkač /
Damir Ševček in Srđan Badurina

Lučna mojstra **Niko Štabuc / Sanjin Seršić**

Scenski tehniki

Darko Nedeljković / Mirko Križan in Mihajlo Uzelać

Tonski in lučni mojster **Željko Drakulić**

Izdelovalci scene in kostumov

Vladson, Irena Tomažin, Tanja Lakovnik

Garderoberki in maskerki

Daša Jordanovski, Nina Jordanovski

Producentka **Ana Rokvić Pinterič**

Navodila
za uporabo
gledališkega
lista

Draga gledalka, dragi gledalec, pred tabo je gledališki list uprizoritve *Mali princ*. Ker ne podcenjujemo tvoje potrebe po refleksiji videnega, nuje po kreativnem izražanju doživetega in radosti nad tem, da zmore kdo pobožati tvojo dušo ..., smo pripravili nekaj nalog, skozi katere se bo odpiralo tvoje srce ... in mogoče v sebi najdeš Malega princa ...

- * Upoštevaj navodila
- * Glavno vodilo naj bo iskrenost
- * Uporabljaljaj domišljijo
- * Začuti se in se izrazi

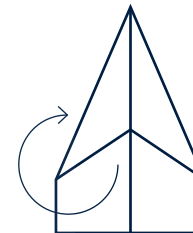
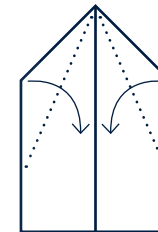
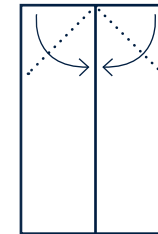
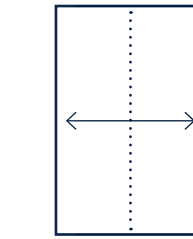
Preberi
in vstopi
skozi
prva vrata
v srce
Malega
princa

Od nekdaj sem imela *Malega princa* za knjigo, ki skuša pod pretvezo, da je namenjena otrokom, odrasle poučiti, kako pomembno je v sebi ohraniti otroka, hkrati pa tega idealiziranega otroka nisem našla ne v Malem princu, ne v pilotu in ne v Saint-Exupéryju. In nisem razumela, kako je lahko – podobno kot pozneje Coelhov *Alkimist* – tako obnorela svet. Ko sem sprejela izziv za dramatisacijo, me je čakalo trdo delo. Knjižico sem morala vzljubiti. A pri tem mi prebiranje obsežne literature – od skrivnostne avtobiografije avtorjeve soproge preko biografij, ki so jih o njem napisale njegove ljubice, do drugih njegovih del – ni kaj dosti pomagalo. Zlasti težko sem se spravila z njegovo izrazito imperialistično in mačistično miselnostjo; njegova stereotipna upodobitev pasivne, muhaste lepoticice, ki jo je ustvaril v vrtnici, me je spravljala v obup. Ko sem o tem potarnala prijateljici, češ še ena pasivka, ki čaka, da se frajer napase, spa-
metuje in spet vrne, namesto da bi ga sama pustila in šla, se je zasmejala in rekla: »Hej, ona je roža, nima nog, nikamor ne more!« Debelo sem jo pogledala. »Kakšna ženska, lepo te prosim,« je nadaljevala. »Ko sem bila otrok, je bila vrtnica vrtnica. Roža. Rastlina. Zakaj bi otrok v njej videl žensko?« Hm, ja, metafore, alegorije, personifikacije ipd. so lepe. Ampak so naučene. Včasih je bolje, če otrokom pustimo dobesedno branje. Sploh v primerih, ko je odraslo branje zapackano s tradicionalnimi stereotipi.

Zato sem odvrгла vse, kar sem dotlej vedela in prebrala o avtorju in knjižici, ter poskusila najti drugačno branje. Izhodišče sem našla v lisičini misli, da smo odgovorni za vse, kar udomačimo. Poskusila sem torej ubesediti zgodbo o odraščanju, katere osnovno sporočilo je, da odrastemo takrat, ko sprejmemo svojo odgovornost – do rastlin, živali, ljudi in planeta. Ko sem pisala, sem imela pred očmi lutkovno predstavo za štiriletnike. Ampak nastala je dramska predstava za mlade odrasle. Navidezno neskladje, povsem v duhu *Malega princa*, se vam ne zdi?

Antoine de Saint-Exupéry (1900–1944), francoski plemič brez premoženja in večni popotnik, večkrat nagrajeni pisatelj in eden izmed pionirjev francoskega letalstva, je leta 1943 v New Yorku, kamor je pribežal po francoski kapitulaciji, napisal *Malega princa*, roman za otroke in pravljico za odrasle o pilotu, ki strmoglavi sredi puščave in sreča svetlolasega dečka. Takoj po izidu knjige se je Saint-Exupéry pridružil letalskim silam francoskega odporiškega gibanja v severni Afriki, kjer je julija 1944 med izvidniškim poletom nad Sredozemljem izginil; šele dobrega pol stoletja pozneje so blizu provansalske obale našli ostanke njegovega letala.

Danes je drobna knjižica z avtorjevimi ilustracijami najbolj prevajano in prodajano delo svetovne literature. Obračun s preteklostjo in s samim sabo je zapisan kot pravljичna avtobiografija, v kateri se avtor, pilot in otrok spretno izmikajo poenostavljenemu zlitju identitet, podobno kot se poenostavljenemu, zgolj razumskemu branju izmika samo bistvo zgodbe. Primerjava s še enkrat daljšim rokopisom daje slutiti, da je bil to tudi avtorjev namen; konec koncev je bil s formulacijo ene od ključnih misli romana, da je treba gledati s srcem, ker je bistvo očem nevidno, zadovoljen šele po petnajstem popravku.

Ko boš naredil/-a letalo,
se podaj proti nebu
in strmoglavi tja,
kamor si si vedno želel/-a ...

*Naredi
paprnatoto
letalo!*

Narisi.

* *Backa*

Vendar ne prelepega,
ne presuhega, ne predebelega,
ne pregrdega, ne prestarega,
ne pretrdega, ne premehkega.

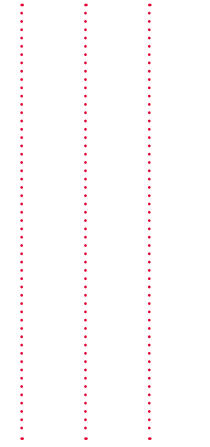
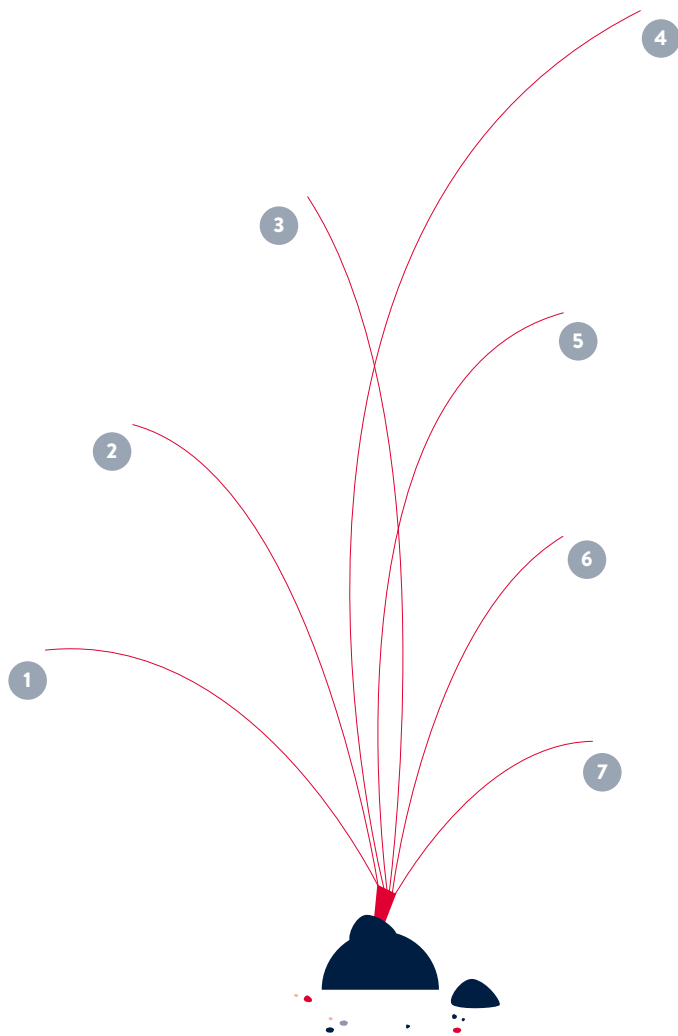
* *Udava, ki je
pojedel slona*

Uporablaj domišljijo.

Znaš risati, tudi če ti je
kdo kadar koli rekel nasprotno.
Verjemi: ZNAŠ RISATI!

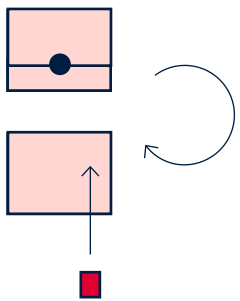
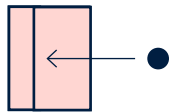
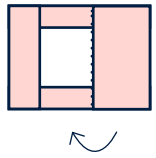
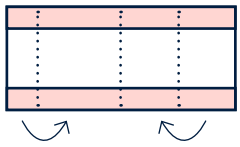
Zapiši prvih sedem misli,
ki so se rodile, ko si
pogledal/-a s srcem.

Kaj vidiš,
če gledaš
s srcem?

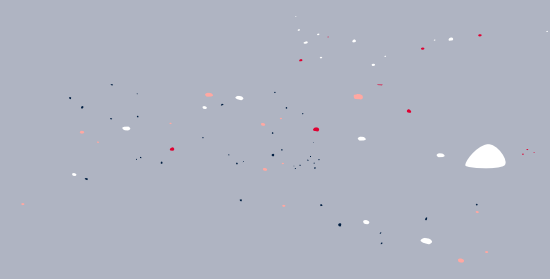
Iz srca napiši pismo ljubljeni osebi

Pisemski papir izvleci in zloži
po črtkanih črtah, zalepi z nalepko,
ki jo najdeš v gledališkemu listu,
znamko pa kupi na pošti.

*Stran za
(ne)izrečene
misli*

Napiši seznam

Najljubša bitja	Kaj najraje počnem, ko sem sam/sama	Kaj najraje naredim za ljubljene osebe

Najdi nekoga,
ki mu/ji boš
bral/-a
z dlani ...

Ko ga najdeš, ga prosi, naj ti posodi svojo dlan. Odtisni njegovo dlan na papir in preriši življenjske črte ... Mogoče ugotovita, da je to zemljevid vajine nove skupne poti ...

Poslušaj
zven besed
in zapleši

*Začutila je ljubezen.
Kako
je vrtnica
odprla svoje srce
in podarila temu svetu
vso svojo lepoto?
Začutila je,
kako vso njeno bit
opogumlja luč,
brez katere
vsi ostanemo
preveč prestrašeni.*

— Hafis

TA STRAN JE USODNA

Kaj si želiš, da piše na njej?

*Razmišljaj
in začuti*

Nova interpretacija *Malega princa*! Vzdih, prijetna toplota in predvsem vznemirjenje ...

Nebo, barva žitnega klasja, domišljija, cvetica, potovanje, žalost, minevanje ... so bile prve teme, ki so mi rojile po glavi. Misel na *Malega princa* je povezana z otroštvom, ko sem se s to zgodbo prvič srečala. Takrat sem razumela predvsem to, da so odrasli čudni. Drugi spomin je vezan na najstništvo in na prevečkrat slišano misel, da *je treba gledati s srcem, ker je bistvo očem nevidno*. Čeprav je danes ta misel postala moto različnih gibanj in jo lahko zasledimo na vsakem koraku ter zaradi popularnosti izgublja naboje, je v meni pustila seme. Seme, ki je vzkliklo in zaznamovalo mojo bit na vseh nivojih. Upala bi si trditi, saj sem v zadnjih mesecih namensko spraševala ljudi o občutkih ob *Malem princu*, da sta moja prva dva spomina zelo podobna tistim, ki jih imajo tudi drugi. Avtorju je uspelo zadržati nas nekje na površju, na nivoju napisane zgodbe, z občutkom, da je vse jasno in da pravljica sama pove že vse.

Tretji spomin se začenja graditi zdaj. Zdaj sem poročena ženska in pravljica o majhnem dečku razkriva povsem druge teme. Zdaj me zanima ozadje. Zdaj ne nasedam več lepim stavkom. Zdaj hočem resnico, tisto globoko, srčiko, iz katere vse izvira. Ne verjamem več, da je to samo pravljica nekega pilota. Zdaj vem, da je to zgodba o odnosu med moškim in žensko. Da je Mali princ pilot sam, njegov alter ego, njegov način, kako upravičiti svoja dejanja, njegovo zavedanje, kaj je res pomembno in česa v realnem življenju ni zmogel. Vrtnica ni le cvetica na planetu, to je ženska, ki jo je ljubil, ženska, ki jo je neprenehoma zapuščal, jo pustil čakati, se vračal k njej, se znova zaljubljal, odhajal, jo oboževal, bežal od nje, od sebe, od njiju. To je vsekakor pravljica za odrasle. Pravljica kot opravičilo ženi in razgrnitev njunega odnosa.

In ko se je ta misel zasidrala v moje srce in v srca vseh ustvarjalcev te uprizoritve, je postalo jasno, da nikakor ne moremo uprizarjati zgodbe, ki jo zapiše Exupéry. Otresti se je bilo treba vseh že obstoječih interpretacij, ki na vsak način poskušajo peljati tja v puščavo in na planet z ugaslimi vulkani in kruhovci. Sledila je odločitev, kaj nas zares zanima, in, predvsem,

kaj je tisto v *Malem princu*, kar moramo povedati ljudem. Vodil nas je raziskovalni duh, občutek, da nas avtor zelo počasi vodi skozi svoje življenje in od nas zahteva potrpežljivost ter odprto srce, brez pričakovanj. Osnova za koncept pripovedovanja zgodbe o Malem princu je zato postalo življenje Exupéryjeve žene in njenih spominov (Consuelo de Saint-Exupéry – *Spomini rože*, ljubezenska zgodba o avtorju *Malega princa*). Poglobljeno ukvarjanje s tem nam je enkrat za vselej razkrilo, da je bistvo odnos med moškim in žensko, ki si neskončno želita bližine, ki hrepenita po skupnem trenutku, ki žrtvujeta vse, da bi se lahko skupaj postarala, ki patološko verjameta v usodo njunih poti, ki v strahu čakata na smrt, Mali princ pa je le metafora, skozi katero se kaže to potovanje.

»Ja, žalostna sem, ker nimam poguma, da bi pobegnila od vas. In občutek imam, da se ne želim soočiti z resnico; za vas sem le sanjarija, vi se radi igrate s svojim življenjem, ne bojite se ničesar, niti mene. Ampak vedite, jaz nisem predmet, niti lutka; ne menjam obraza vsak dan, vsako jutro rada sedem na isto mesto, na svoj stol; vem pa, da ga vi radi menjate in da ste radi vsak dan kje drugje. Ko bi le priznali, da je vaše pismo, vaša izpoved ljubezni le poizkus, pripoved, sanje o ljubezni, ne bi bila jezna. Vi ste veliki pesnik, leteči vitez, lep mladenič, ljubeč, inteligenčen, in, prosim, ne šalite se z ubogo žensko, kakršna sem jaz, saj edino, kar imam, sta moje življenje in moje srce.«

— Consuelo de Saint-Exupéry (prevedla: Staša Prah)

Izdajatelj **Lutkovno gledališče Ljubljana**

Zanj **Uroš Korenčan, direktor**

Urednica **Staša Prah**

Lektorica **Metka Damjan**

Ilustracije **Lea Zupančič, Ajda Schmidt**

Oblikovanje **Ajda Schmidt**

Uporabljene črkovne vrste **Sentinel, Brandon, Easyscript**

Na papirjih **Goričane Sora Press Cream 120 g/m²**

Tisk **Tiskarna Grafex**

Naklada **500**

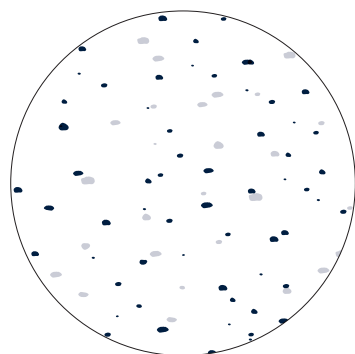
Ljubljana, januar 2019

Lepa si.

Udomačiva se ...

Posebna si.

Vsak dan.

Vsak dan.

Vsak dan.

**Prijatelj
nimaš v žepu,
ampak v srcu.**

Kdo si?

**Morava
biti zelo
potrpežljiva.**

Zdaj bom šla.

↙ Z mano zalepiš pismo. ↘

70 LET
LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

*Svetimo zvezde v temno neba,
v neskončnost prostora in časa.
Od vzhoda vsega do zahoda sveta
se vse v nič iz nič pretaka.
Svetimo zvezde v globino srca,
za vsako prijateljstvo ena.
Ena dve tri sto milijonov milijard
ena za vse, vse za eno.
Svetimo zvezde v praznino sveta;
kar se začne, se konča.
V smrt se rodimo in z rojstvom umremo.
Vse smo vse, vsi smo vse, eno.*

— Jera Ivanc

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA
KREKOV TRG 2, 1000 LJUBLJANA
T 01 300 09 82 / 080 20 04
E BLAGAJNA@LGL.SI
WWW.LGL.SI

SPLETNA PRODAJA VSTOPNIC
LGL.MOJEKARTE.SI

70 LET

LUTKOVNO
GLEDALIŠČE
LJUBLJANA

